

transferase รวมทั้งเอนไซม์ acetylcholinesterase โดยพบว่าสารสกัดจากใบกระหุ่งแดง มีผลไปบันยั้งการทำงานของเอนไซม์ทั้งสามชนิด จึงเป็นไปได้ว่าน่าจะเป็นกลไกหนึ่งในการส่งผลกระทบต่อตัวผู้ป่วยในแมลง นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบต่อสัตว์มีประโภช์ คือ แมลงเบียน ชนิด *Meteorus pulchricornis* โดยวิธีการพ่นฟอย宦อกด้านบน โดยไม่พนการตายที่ระดับความเข้มข้นต่ำแต่พบเปอร์เซ็นต์การตายที่ 60 เปอร์เซ็นต์เมื่อทำการทดสอบที่ความเข้มข้น 40,000 ppm จึงอาจเป็นไปได้ว่าสารสกัดจากใบกระหุ่งแดงน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งในการนำมาใช้ควบคุมชนิดนี้ได้ เนื่องจากมีผลต่อแมลงในกลุ่มนี้มีประโภช์ เช่น *Meteorus pulchricornis*.

3. วัตถุประสงค์

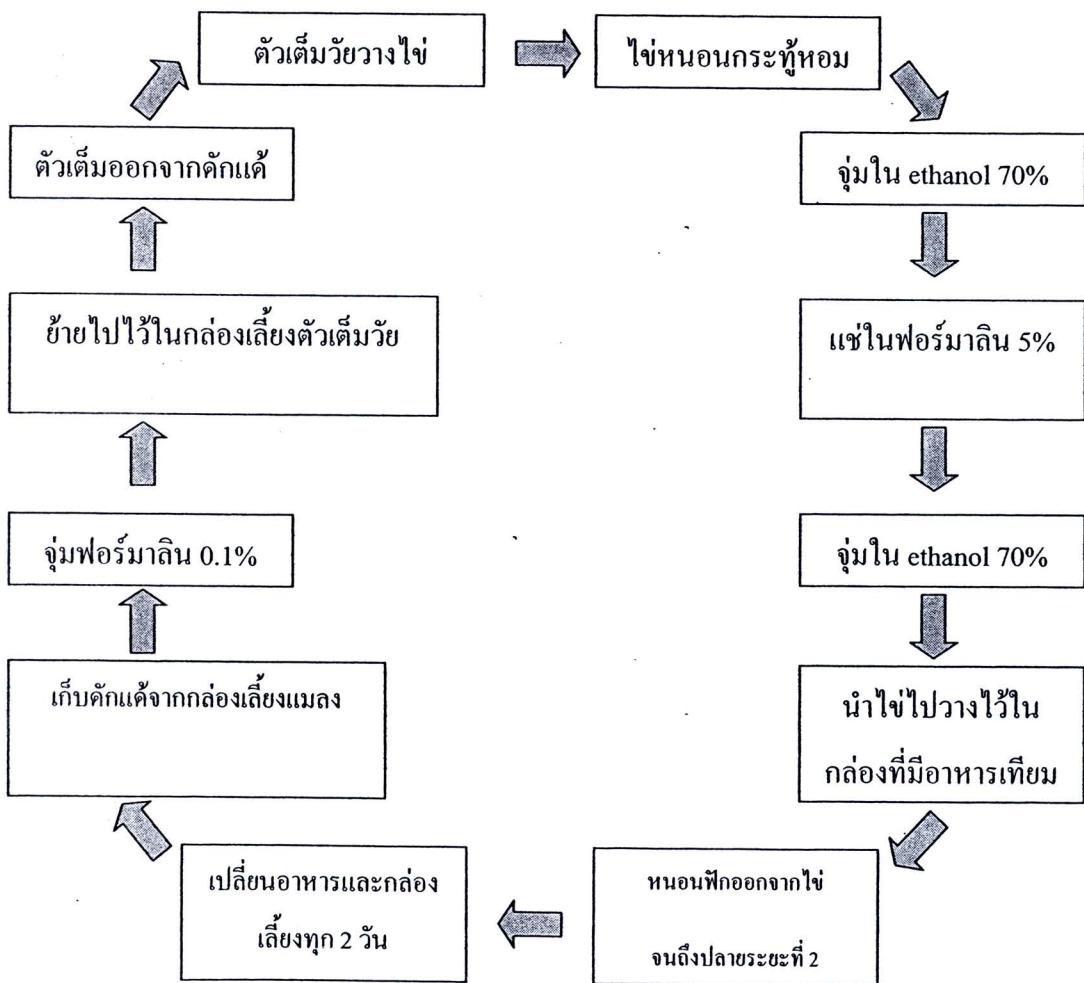
โครงการวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์หลักมุ่งเน้นการศึกษาสารสกัดจากพืชใหม่ๆ เพื่อนำมาควบคุมประชากรของแมลงที่เป็นศัตรูของพืชผลที่สำคัญ คือ หนอนกระทุ่อม (*Spodoptera exigua*) โดยจะศึกษากลไกการทำงานและการออกฤทธิ์ของสารสกัดจากพืชชนิดนี้ๆ ในตัวแมลง ทำการศึกษากลไกที่แมลงจะใช้เพื่อพัฒนาการต้านทานต่อสารนี้ๆ เช่น ปฏิกิริยาเอนไซม์ทำลายพิษ (Detoxification enzymes activities) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาสารสกัดให้มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาต่อไปในเชิงพาณิชย์ได้ในอนาคต โดยทั้งนี้จะสามารถแบ่งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในโครงการนี้ได้เป็นหัวข้อย่อย ดังนี้

- (1) ศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืชในการควบคุมประชากรของหนอนกระทุ่อม โดยจะเปรียบเทียบการทดสอบความเป็นพิษในรูปแบบต่างๆ กับหนอนวัยสอง และเปรียบเทียบอัตราการตายที่ช่วงเวลาหลังรับสารสกัดที่แตกต่างกัน
- (2) ศึกษาหากลไกการออกฤทธิ์ เช่น การยับยั้งระบบเอนไซม์ทำลายพิษ เมื่อหนอนรับสารสกัดทันที
- (3) ศึกษาผลกระทบของสารสกัดต่างๆ ต่อสิ่งแวดล้อม เช่น สัตว์มีประโภช์

4. วิธีทดลอง

การเลี้ยงเพื่อยายพันธุ์หนอนกระทุ่อม นำไก่หนอนกระทุ่อมมากจากกรมวิชาการเกษตร จุ่นไก่หนอนลงใน ethanol 70% จากนั้นแช่ด้วยฟอร์มาลิน 5% เป็นระยะเวลา 5 นาที แล้วจึงนำกลับมาจุ่นใน ethanol อีกครึ่งเพื่อล้างฟอร์มาลินออก จากนั้นวางในกล่องเลี้ยงหนอนพลาสติกที่มีอาหารเทียบอยู่ภายใน โดยเลี้ยงหนอนกระทุ่อมภายในตู้เลี้ยงแมลงที่มีการควบคุมอุณหภูมิ (Environment chamber) ที่ 27 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ (% RH) 70% และช่วงระยะเวลาแสงที่ 16:8 day/night ตัวหนอนวัย 1 หลังจากฟีกตัวออกจากไก่

แล้วบัย 2 ไม่ควรเปลี่ยนอาหารในช่วงนี้ เพราะหนอนมีขนาดเล็กมาก ซึ่งอาจทำให้หนอนตายหรือติดเชื้อได้ เมื่อหนอนเข้าสู่ปลาบวย 2 เปลี่ยนอาหารและกล่องพลาสติกเลี้ยงหนอนทุก 2 วัน เพื่อรักษาความสะอาดและป้องกันการติดเชื้อ เมื่อหนอนเข้าสู่ปลาบวยระยะที่ 5 หนอนจะมีพฤติกรรมการขุดอาหารเที่ยมและมุดตัวลงไปเพื่อเข้าดักแด๊ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 2-3 วัน จึงทำการเก็บดักแด๊ ถังดักแด๊โดยใช้ฟอร์มาลิน 0.1% เพื่อฆ่าเชื้อและลดอัตราการตายของดักแด๊ จากนั้นจึงนำดักแด๊ไปไว้ในกล่องเลี้ยงแมลงพลาสติกทรงกระบอก โดยแบ่งกระดาษกรองไว้ที่ฝากล่องเพื่อให้ตัวเต็มวัยวางไข่ จนเมื่อดักแด๊ถูกตายเป็นตัวเต็มวัยแล้วจึงใช้สำลีชุบสารละลายน้ำตาล 10% ใส่ในถ้วยพลาสติกเล็ก ไว้ในกล่องเพื่อใช้เป็นอาหารของตัวเต็มวัย เมื่อตัวเต็มวัยผสมพันธุ์จะวางไข่บนกระดาษกรอง หลังจากนั้นตัดกระดาษกรองที่มีไข่ออกเป็น 4-5 ส่วน รองกระหงทั่งไข่เปลี่ยนเป็นสีดำจึงนำไปใช้ต่อไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะใช้หนอนกระทุกหนอนวัย 2 ในการทดลอง

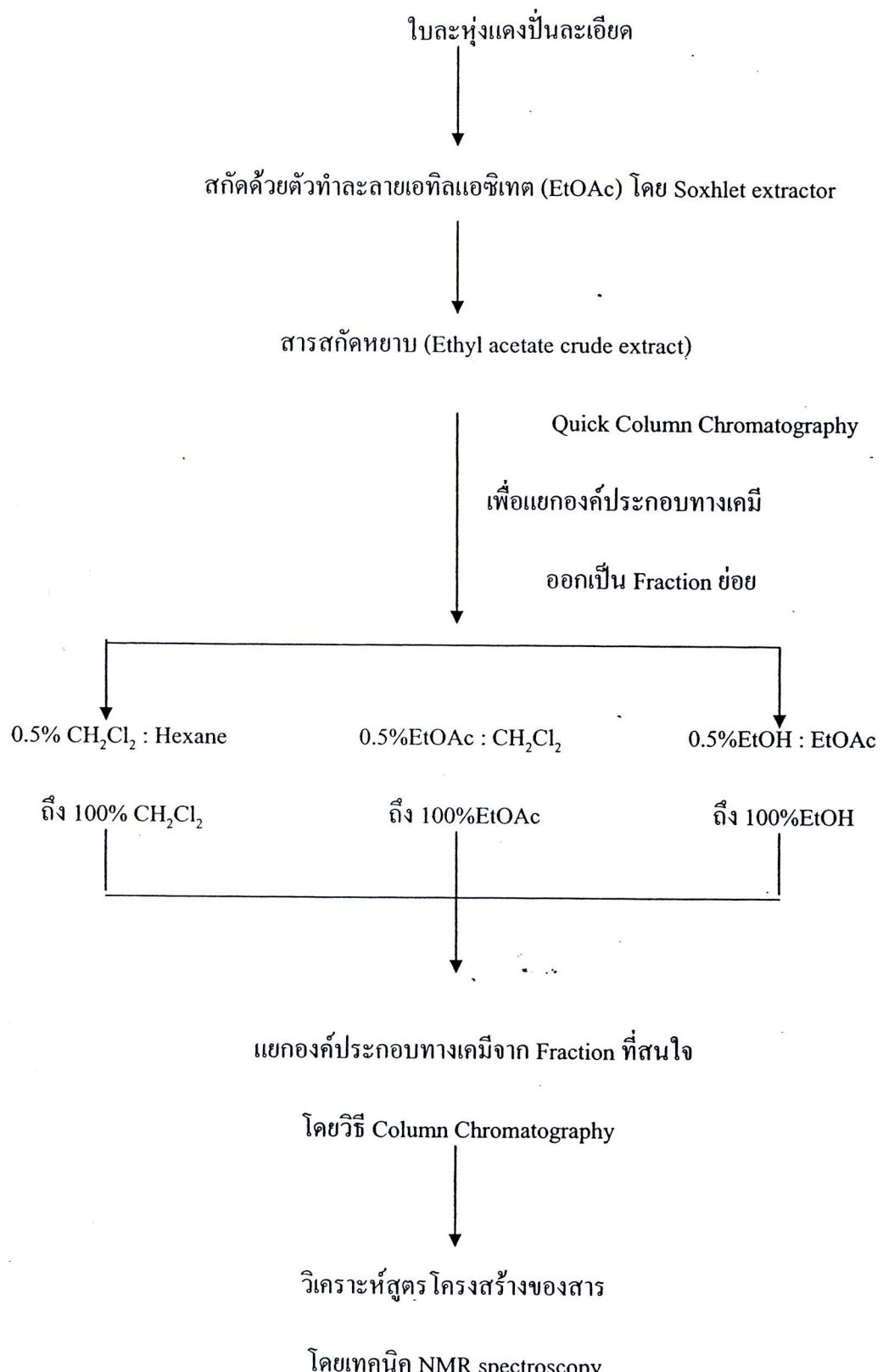

ภาพ แสดงวิธีการเลี้ยงหนอนกระทุกหนอน

การเลี้ยงเพื่อขยายพันธุ์ *Meteorus pulchricornis* ปล่อยตัวเต็มวัยเพศเมีย *Meteorus pulchricornis* ลงในกล่องที่มีหอนอน *Mythimna separate* ทิ้งไว้ 1-2 วัน เพื่อให้ตัวเต็มวัยวางไข่ภายในตัวหอนอน จากนั้นนำตัวเต็มวัย *Meteorus pulchricornis* ออกจากกล่องเลี้ยงหอนอน ร่อนกระทั้งนี cocoon เกิดขึ้น จึงเก็บ cocoon ไปไว้ในกรงเลี้ยง โดยใช้สำลีชูบัน้ำกลั่นวางไว้ในกรงเพื่อควบคุมความชื้น และใช้น้ำผึ้งป้ายข้างกรงเพื่อเป็นอาหารตัวเต็มวัย

การสกัดสารสกัด การสกัดสารหายานจากพืชในการทดลองนี้นั้น สกัดโดยใช้ Soxhlet's extractor โดยนำใบแก่ละหุ่งแดงมาผึ้งให้แห้งที่อุณหภูมิห้อง เมื่อแห้งสนิทดีแล้วจึงป่นให้ละเอียดด้วยเครื่องป่น(Panasonic รุ่น MX-795N) ให้ได้ปริมาณ 15 กรัมต่อ 1 timber และนำไปสกัดโดยเครื่อง Soxhlet's extractor เป็นเวลานาน 8 ชั่วโมงโดยใช้ ethanol 95% หรือ ethyl acetate เป็นตัวทำละลาย จากนั้นนำสารสกัดที่ได้ไประบายน้ำตัวทำละลายออกโดยใช้เครื่อง Rotary evaporator แล้วเก็บส่วนที่ได้จากการระบายน้ำเป็น crude extract ที่มีลักษณะเหนียวข้นไปเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียสเพื่อนำไปทดสอบประสิทธิภาพกับหอนกระทุ่หอมต่อไป

หลังจากได้สารสกัดหายาน (Crude extract) ของใบละหุ่งแดงแล้ว จากนั้นนำสารสกัดหายานที่ออกฤทธิ์ที่สูดณา阎องค์ประกอบทางเคมีเพื่อให้ได้สารบริสุทธิ์โดยวิธีการ Quick column chromatography และ Column chromatography ตามลำดับ โดยใช้กรวยแก้วแยกสารและหลอดแก้วกลวง (Column) สำหรับการทำ Quick column chromatography นั้นจะบรรจุ Silica gel (Merck, เกรด 7731) ลงบนกรวยแก้วแยกสาร และนำสารสกัดหายานของใบละหุ่งแดง (100 กรัม) ผสมกับ Silica gel แล้วเทตัวอย่าง (Load sample) ลงไปในกรวยแก้วแยกสาร โดยในขั้นตอนนี้จะใช้ตัว ทำละลายคือ 0.5%CH₂Cl₂ : Hexane - 100%CH₂Cl₂, 0.5%EtOAc : CH₂Cl₂ – 100% EtOAC และ 0.5%EtOH : EtOAc – 100%EtOH ที่อัตราส่วนต่างๆ เป็นตัวจะตามลำดับ จากนั้นเก็บตัวอย่างแต่ละ fraction เพื่อนำไปหาองค์ประกอบสำคัญทางเคมีเบื้องต้น โดยวิธี Thin layer chromatography (TLC) โดยนำแผ่น TLC ไป Developed ในระบบตัวทำละลายที่เหมาะสม เช่น Hexane : EtOAc (7:1), CH₂Cl₂ : EtOAc (2:1) และตรวจหาองค์ประกอบทางเคมีบนแผ่น TLC โดย UV light ที่ความยาวคลื่นแสง 254 นาโนเมตร จากนั้นนำ Fraction ที่สนใจแยกสารให้บริสุทธิ์โดยวิธี Chromatography ที่มี Silica gel (Merck, เกรด 7734) เป็นตัวดูดซับ โดยใช้ตัวทำละลายผสมที่เหมาะสม เช่น Hexane : CH₂Cl₂, Hexane : EtOAc หรือ CH₂Cl₂ : MeOH ที่อัตราส่วนต่างๆ เป็นตัวจะ เมื่อได้สารที่บริสุทธิ์แล้วจะนำสารดังกล่าวไปวิเคราะห์สูตรโครงสร้างโดยเทคนิค NMR spectroscopy

ภาพ ขั้นตอนการแยกองค์ประกอบทางเคมีจากใบละหุ่งแดง

การทดสอบเปรียบเทียบผลของสารสกัดที่ระดับความเข้มข้นต่างๆจากในละหุ่งแดงต่ออัตราการตายของหนอนกระทุ่อม โดยวิธี Dipping Method และ Topical sprayer method ทำการทดสอบเพื่อหาความเป็นพิษเบื้องต้น (preliminary test) ทดสอบหาความเข้มข้นของสารสกัดในช่วงความเข้มข้นต่ำสุดและสูงสุดที่มีผลต่ออัตราการตายของหนอนกระทุ่อม จากนั้น จึงเลือกช่วงของความเข้มข้นของสารสกัดที่เหมาะสมโดยใช้น้ำ เป็นตัวทำละลาย สำหรับการค้นหาสารที่ออกฤทธิ์ที่สุด ในที่นี้จะทำการทดสอบทั้งสิ้น 3 ชั้น ชั้นละ 30 ตัว โดยจุ่มน้ำหนอนกระทุ่อมวัย 2 ที่บรรจุอยู่ในผ้าเก็บซึ่งมีลักษณะคล้ายถุง ลงในสารละลายที่ต้องการทดสอบโดยตรง (Dipping method) แล้วจึงนำหนอนไปใส่ plate ที่มีอาหารเทียม บันทึกผลการตายที่ 24 ชั่วโมงและ 48 ชั่วโมง คำนวณหาเปอร์เซ็นต์การตายหลังจากที่ได้รับสารที่เวลา 24 และ 48 ชั่วโมงแล้วนำมาหาค่า LC_{50} โดยใช้วิธี Probit analysis ผ่านโปรแกรม StatPlus สำหรับวิธีการ Topical sprayer method นี้ จะทำการพ่นฝอยหมอกลงบนดัวหนอนวัยสองด้านบน จำนวนความเข้มข้นละ 1 ml ต่อหนอน 10 ตัว บันทึกผลอัตราการตายที่ 24 ชั่วโมงและ 48 ชั่วโมง คำนวณหาเปอร์เซ็นต์การตายหลังจากที่ได้รับสารที่เวลา 24 และ 48 ชั่วโมง แล้วนำมาหาค่า LC_{50} โดยใช้วิธี Probit analysis ผ่านโปรแกรม StatPlus เมื่อได้สารสกัดที่คิดว่ามีฤทธิ์ต่อไป

การทดสอบผลของสารสกัดจากในเลียนและในละหุ่งแดงต่อ *Meteorus pulchricornis* โดยใช้วิธี Filter-paper Method การทดสอบกับ *Meteorus pulchricornis* จะใช้สารสกัดจากในละหุ่งแดงที่ระดับความเข้มข้นต่างๆปริมาตร 1 ml หยดลงบนกระดาษกรองที่บรรจุอยู่ใน Petridish plate ที่ไว้ใจแห่งที่อุณหภูมิห้อง จากนั้นจึงปล่อย *Meteorus pulchricornis* จำนวน 5 ตัวต่อ 1 plate จำนวนชุดทดลอง 4 ชั้น บันทึกผลอัตราการตายที่ 24 และ 48 ชั่วโมง นำผลการทดลองที่ได้มาหาค่าเปอร์เซ็นต์การตายที่ 24 และ 48 ชั่วโมง

การหาระดับเอนไซม์ทำลายพิษ ก่อนทำการทดสอบเรื่องเอนไซม์ทำลายพิษ จะทำการหาช่วง pH optimum ที่เหมาะสมของแต่ละเอนไซม์ก่อน โดยการทดลองจะทำทั้งสิ้นสองเอนไซม์ คือ คาร์บอキซิเลอสเทอเรส (carboxylesterase) และกลูต้าไธโอน เอส-ทรานเฟอเรส (glutathione S-transferase) เราจะทำการเก็บแมลงที่รอดชีวิตหลังการทดสอบกับความเข้มข้นที่ LC_{50} ของสารสกัดโดยตัดเปล่งวิธีการของ Bullangpoti *et al.* (2007) and Visetson *et al.* (2002, 2003, 2004 and 2005) โดยจะบดแมลงร่วมกับ buffer solution (phosphate buffer + EDTA and phosphate buffer + GSH and PVPP) บันทึกน้ำแข็งหลังจากนั้นนำมาปั่นให้ละเอียดที่ 4 องศา